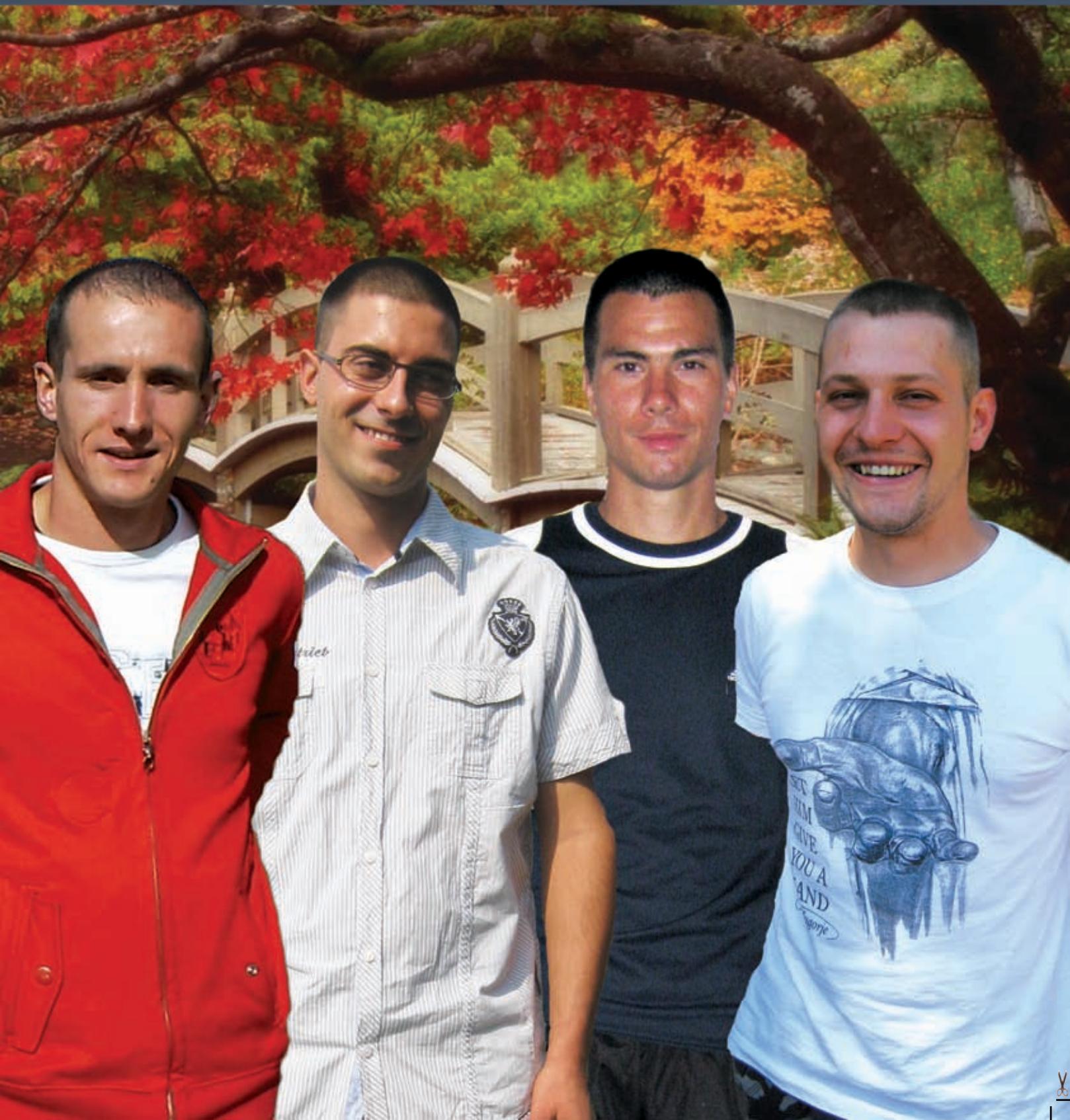

Hosana

List Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

BESPLATNI PRIMJERAK

Subotica - Stari Žednik - broj 8, godina II - nakon HosanaFest-a održanog 18.09.2011.

Boris

Audras

Adam

Branišlav

Dalibor

Dante

Mijo

Igor

Miroslav

Predrag

Sergej

Impresum

Hosana

list Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč. dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
o. Vjenceslav Mihetec
Goran Wilhelm
Josip Josipović
šticenici Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

Josip Josipović
Vedran Jelić

Tehnički urednik

Srđan Varo

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678

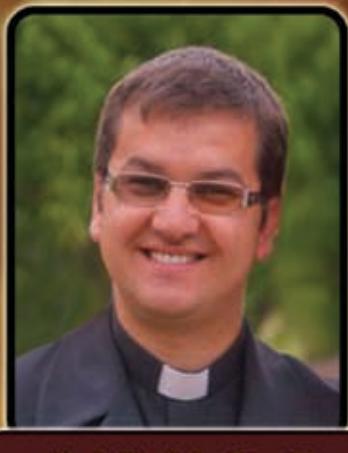
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Tisak

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

vlč. dr. Marinko Stantić
Urednik Hosane i upravitelj Zajednice

Riječ urednika UČVRŠĆENI VJEROM

Uzeti u ruke časopis jedne terapijske zajednice za pomoć ovisnicima, znači očekivati da će se u njemu naći potresni tekstovi, puni tuge, žaljenja nad sudbinama onih koji su zašli s pravoga puta. Međutim, stranice i ovoga broja našega lista donose radosti i uspehe vezane uz život i rad ove institucije. Neki se možda pomisliti da su tekstovi filtrirani, te izabrani samo oni pozitivni, kako bi se prekrila tamnija strana. Ipak, nije! Događaji koji se opisuju zbilja su dio događanja Zajednice „Hosana“ kroz protekli period. Naravno, bilo je tu i onih, rekli bismo, uobičajenih događanja u Zajednici (napuštanje Zajednice, pa povratak itd.). No, mi bismo i na to gledali pozitivno. Nije katastrofa napustiti Zajednicu. Nekome je to i potrebno kako bi shvatio da im je ona još potrebna. Princip provjere na vlastitoj koži najviše govori. Ali, zašto ne učiti na tuđim greškama?! Ipak, kada bi se vagalo je li više u Zajednici bilo lijepih događanja od onih suprotnih, prevagnula bi ona prva.

Zato je dragocjena, štoviše sveta i sudbonosna prisutnost nekih naoko običnih, jednostavnih

osoba u našem životu, pa i u ljudskoj povijesti! Takvi ljudi su jednostavno dar od Boga pojedincima i zajednicama. Oni ostanu živjeti vazda u nama, ostave trag koji se pamti. Nenametljivi i ponizni, a bitno zamjećuju i djeluju. I nadasve zrače pozitivnošću, ustrajnom pozitivnošću i podržavaju nas. Također je čudesno vidjeti i osjetiti radost mlađih, radovati se njihovim uspjesima. Sve to daje nadu da će naša budućnost imati dobre temelje, sretan epilog.

Želimo s Vama podijeliti radost koju su nam pružili oni šticenici Zajednice koji su završili svoj program, oni koji su dobili blagoslov od Boga za daljnju borbu u životu. Imali smo prilike osjetiti radost i onih mlađih koji su željeli dati podršku šticenicima, a sudjelovali su u dobrotvornoj akciji prilikom još jednoga HosanaFest-a. Svi događaji, sve ono što se zbilo prožeto je vjerom, a svi rezultati, svaki uspjeh, učvršćivao ju je i dao poticaj za ustrajnost na tom putu.

Ono što stoji iza svih ovih rezultata nije samo vjera u pobjedu dobra, nije samo pozitivni pogled na svijet, optimizam. Naša vjera, kršćanstvo, nije samo vjerovanje u određene stvari. Ono je mnogo više! Ono je iznad svega pravi susret s Isusom Kristom koji našem životu daje pravi smisao, upotpunjuje nas. Rezultati su postignuti suradnjom pojedinaca sa živim Bogom! On je nadomjestio ono što nedostaje našim snagama.

Iza svih događanja, iza svakoga uspjeha koji je doveo do neizmjerne radosti stoji veliki i mukotrpan rad. To daje zaključiti da se do sreće ne može doći bez zalaganja, bez rada i da lagana rješenja ne dovode do velike sreće. Stoga, krenimo u akciju!

urednik

- Od 03.08.2011. na četrnaest dana kod kuće je bio na svojoj tzv. prvoj provjeri, Andraš Škofljanec, štićenik Zajednice Hosana. Nedugo po njegovu povratku, također na svoju prvu provjeru, otišao je 31.08. Miroslav Pavlović.

- Obitelj Andrije i Ivanke Ivanović iz Subotice donirala je Zajednicu Hosana sa 180000,00 din. Od ovoga novca kupljen je ogrjev za zimu. Zahvalujemo!

- Na ovogodišnjemu HosanaFest-u, održanom 18.09., za Zajednicu Hosana prikupljeno je 56400,00 din. Hvala svim posjetiteljima, jer je prilog od ulaznica išao u korist života i rada naše Zajednice.

- Wiener Städtische osiguranje a.d.o. Beograd, filijala u Subotici, 21.09.2011. donirala je Zajednicu Hosana sa 20000,00 din. Hvala.

Nakon godinu dana provedenih u iskušenju, nekadašnji članovi Zajednice za pomoć ovisnicima „Hosana“, dokazali su da su spremni da izlazak.

Vratili su se u Zajednicu da sa nama proslave i podjele radost svog uspjeha prve godine provedene van okrilja Zajednice, a bez upotrebe droge.

Sada su spremni da odu i žive svoj život samostalno, u skladu sa Božjom naukom. Spremni su otići, ili vratiti se u svoj život i ovaj put osloniti se na sebe i Boga.

Te nedjelje, 10. VII 2011. godine, u Zajednici „Hosana“ se okupilo zbilja mnogo onih koji su na najrazličitije načine povezani sa Zajednicom i njenim štićenicima. Bili su tu roditelji, rodbina i prijatelji, okupljeni da podrže Zoltana Sečenja i Sebastiana Farbaša, iskušenike, mladiće koji su izdržali put oporavka i povratka Bogu i životu. Isto to, ponovilo se na dan HosanaFesta radi slavlja završetka programa Zajednice Nikole Mirosviljeva.

Zoltan Sečenji je došao u Zajednicu 22. VIII 2006. i u njoj je ostao do 09. IX 2009. godine.

Sebastijan Farbaš je došao u Zajednicu 03. VII 2007. i u njoj ostao do 07. VII 2010. godine.

Nikola Mirosviljev je došao u Zajednicu 10. X 2007. i u njoj ostao do 19. IX 2010.

IGOR VAŽONJI je rođen 11.05.1984. u Novome Sadu od oca Tibora i majke Mirjane. Osnovnu, kao i srednju elektrotehničku školu, smjer elektromonter mreže i postrojenja, završio je u rodnom mjestu. Aktivno se bavio džudom, te osvajao brojne nagrade. Najznačajnija ostvarenja su mu državni prvak, kao i osvojeno drugo mjesto na međunarodnom kupu u Mađarskoj 1999. god. Bio je ovisnik o drogi, a danas radi kao farmer.

SLAVLJE BORACA ZA SPAS

Dug je i težak put oporavka. Da bi uspješno završio program ove Zajednice za oporavak od ovisnosti, štićenik treba proći trogodišnji program. Čin završetka kompletног programa je kada nekadašnji ovisnici nakon ove tri godine jednu provedu u provjeri, van Zajednice. Ako su uspješni, nakon jednogodišnje provjere slijedi čin blagoslova u Zajednici, koji označava i kraj boravka ovdje i povratak u budućnost. Uz misu, koju je održao vlč. Marinko Stantić, upravitelj i osnivač ove Zajednice i molitvu svih nazočnih, ovi mladići dobili su svoj blagoslov da ustraju i nastave živjeti svoj život.

Još je za jednog mladog čovjeka i sve one koji ga vole, ovo bio izuzetan dan. Dok su drugi nakon godinu dana iskušenja primali blagoslov, Igoru Važonji iz Novoga Sada navršio se trogodišnji boravak u Hosani. On je spremjan krenuti na put koji su oni upravo prevalili. Želimo mu ustrajnost, uspjeh na ovom teškom zadatku.

Svako ima svoj način učenja, mudro nam govori Paulo Koeljo u svojoj knjizi Priručnik za ratnika svjetlosti: „*Iako sam prošao kroz sve kroz što sam prošao, ne kajem se zbog teškoća u koje sam zapadao – jer su me upravo one dovele tamo gdje sam želio stići. Sve što sada imam, to je ovaj mač, i ja ga rado predajem svakome tko je voljan krenuti na hodočašće. Nosim sa sobom pečate i ožiljke iz bitaka – to su svjedočanstva da sam živio i nagrade koje sam osvojio.*

Ti dragi pečati i ožiljci otvorit će mi vrata Raja. Jedno vrijeme, slušao sam priče o neustrašivim podvizima. Jedno vrijeme živio sam samo zato što je trebalo živjeti.

Ali sada živim zato što sam ratnik, i zato što želim, jednoga dana, naći se u društvu Onoga za koga sam se toliko borio.“

Tatjana Njegomir

ZOLTAN SEČENJI je rođen 17.03.1985. god. u Novome Sadu, od oca Zoltana i majke Ibolye. Nakon završene osnovne škole upisao je srednju elektrotehničku školu „Mihajla Pupina“, smjer serviser rashladnih i termičkih uređaja, koju zbog problema sa drogom nije završio, već ju želi završiti sada, nakon završenog programa Zajednice. Danas radi kao farmer. Zanima ga naučna fantastika. U slobodno vrijeme čita, gleda filmove, vozi se motorom.

SEBASTIJAN FARBAŠ je rođen 02.10.1982. god. u Subotici od oca Stevana i majke Jolanke. U osnovnoj školi je bio odličan učenik. Sudjelovao je na raznim natjecanjima. Ljubitelj je sporta. Završio je Srednju građevinsko-tehničku školu, smjer visokogradnja. Problemi s drogom počeli su za vrijeme srednjoškolskog obrazovanja. Nakon pokušaja da svoj problem riješi medikamentima, ušao je u Zajednicu za odvikavanje od droge. U njoj je boravio pune tri godine. Danas radi u hotelu u Međugorju.

NIKOLA MIROSAVLJEV je rođen 27.08.1988. u Subotici od oca Slavka i majke Mirjane. Nakon osnovne škole upisao je srednju Tehničku školu, smjer elektrotehničar elektronike. Problem sa drogom mu prekida školovanje, pa je maturirao pri kraju svog boravka u Zajednici „Hosana“. Iako je prije boravka u Zajednici bio nevjernik, u njoj je osjetio blizinu Boga, veličinu vjere, te osjetio poziv da Boga izbliza slijedi kroz svećenički poziv. Danas jest student-bogoslov na drugoj godini Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta u Beogradu.

Pobjeda VIS-a "Damjan" iz Vukovara

Skupina »Damjan« iz Vukovara pobjednik je šestog Festivala hrvatskih duhovnih pjesama HosanaFest 2011., održanog u nedjelju u subotičkoj Dvorani sportova.

Njihova pjesma »Tvojim putem poći« osvojila je najviše glasova izvođača koji su međusobno glasovali. Stihove i glazbu za pobjedničku pjesmu napisao je Domagoj Vitovski, a zasluge za obradu pripadaju Viktoru Kesleru. Nagradu publike koja je glasovala SMS-om (a festival je prenošen i na valovima Radio Marije) osvojila je Marina Kozina-Klasić iz Nuštra za

skladbu »Ponesi svoj križ«. Nagrada stručnog žirija pripala je skupini »Tobija« iz Zagreba za skladbu »S nama si ostao«, a nagrada za najbolji tekst skladbi »Korak iza« u izvedbi skupine »Emaus« iz Sarajeva. Štićenici »Hosanę« najboljom su ocijenili pjesmu »Čuvar« u izvedbi Jelene Barić iz Tugara, iz općine Omiš.

Na festivalu je izvedeno 15 skladbi, a sudjelovali su izvođači iz Subotice, Zagreba, Sarajeva, Vukovara, Splita, Slavonskog Broda, Nuštra, Omiša, te iz Selenče. Prema procjenama organizatora festival je u Dvorani sportova pratilo blizu 2000 ljudi.

Članica pobjedničke skupine Maria Lepur kaže kako pobjedu nisu očekivali, jer su prije svega došli svojom glazbom slaviti Boga.

»Stvarno smo iznenadjeni i presretni, što se na nama i vidi. Nastup na HosanaFestu je naše duhovno iskustvo. Kao band smo aktivni već pet godina i malo po malo, sve više sudjelujemo po festivalima, što nam daje do znanja da se naš trud i kvaliteta vidi, i čast nam je zbog toga«, rekla je Maria Lepur.

Dobitnica nagrade publike Marina Kozina-Klasić je već više puta nastupala na HosanaFestu za kojeg ima samo riječi hvale. »Ovaj i slični festivali mladima na popularniji način približavaju crkvu i odnos prema Bogu i imam veliku pohvalu za HosanaFest, koji pratim godinama. U Hrvatskoj postoji više ovakvih festivala ali ipak isključivo nastupam u Subotici«, kaže Marina Kozina.

Predsjednik Organizacijskog odbora HosanaFesta, vlč. dr. Marinko Stantić, kaže kako je ova manifestacija dobrotvorne naravi, čiji je prihod namijenjen Humanitarno terapijskoj zajednici za pomoć ovisnicima »Hosana«.

U nedjelju na dan festivala, svečanim euharistijskim slavljem

Scena ovogodišnjeg HosanaFest-a

Čestitke Nikoli Mirosavljevu

službeno je završio program zajednice Nikola Mirosavljev iz Subotice.

»Kako je ovo humanitarni i dobrotvorni festival za pomoć oporavku ovisnika o drogi, alkoholu i kocki, naša je poruka da smo uz njih. S druge strane pružamo mladima priliku da svoju vjeru izrađuju i da se u njoj učvršćuju, što je i slogan ovogodišnjeg festivala. Na ovaj način mogu umnažati svoje talente i izgrađivati svoju vjeru i hrabro kročiti svojim putem, te znati da su prihvaćeni i cijenjeni i da netko cijeni njihove talente«, kaže vlč. Stantić.

U okviru dvodnevног programa u Subotici stotinjak sudionika festivala posjetilo je u subotu Zajednicu »Hosana« u Starom Žedniku pokraj Subotice. Mladi su tamo imali duhovni program, radionice i druženje sa štićenicima zajednice, a u nedjelju prije podne i zajedničko euharistijsko slavlje.

D. B. P.

(tekst objavljen i u časopisu „Hrvatska Riječ“ br. 444. str. 14-15.)

KRIST POZIVA LJUDE K POBJEDI

Hosana: Kakvi su Vam dojmovi s HosanaFest-a?

p. Ivica: Ovogodišnji festival mi je bio treći na kojemu sam sudjelovao. Iako su ove godine mlađi iz moje župe sv. Filipa i Jakova – VIS „Damjan“, osvojili prvo mjesto, najljepše dojmove nosim s mojeg prvog festivala na kojem sam bio prije četiri godine. Tada sam jednostavno ostao oduševljen jer sam od prvog trenutka uočio da iza svega stoji ogromni trud i zalaganje što ni ove godine nije nedostajalo. Na ovogodišnjem HosanaFestu me oduševila ležernost i opuštenost. Moje srce je bilo puno, kao i mojim mladima, jer smo na HosanaFest došli zaista prijateljski – kao susjedski prijatelji, tim više što ni u kojem trenutku nismo planirali doći do

pobjede koja nas je dovela do vrhunca radosti. Osobno, drago mi je zbog mojih mlađih jer su oni to i zaslužili. Nakon gotovo šest ili sedam godina tihog rada, kada su bili njihovi počeci, na večernjim misama mlađih, došli su do uspona na gori.

Hosana: Vi ste organizator i osnivač duhovnog festivala u Vukovaru – Bonofest, koji je iste godine nastao kada i HosanaFest. Po Vašem mišljenju, što mladima predstavlja sudjelovanje na nekome duhovnom festivalu?

p. Ivica: Da ste me ovo pitali prije šest godina rekao bih vam ne puno, ali danas mogu reći jako puno. Iako je Vukovar još prije, u osamdesetim godinama, imao mlade talentirane glazbenike i skupine koje su nastupale na Uskrsfestu i kao glazbeni sastavi na mnogim našim župama, nakon Domovinskog rata smo opet bili na početku. S prvim Bonofestom, ponovno se bude oni koji su nekoć bili mlađi a to je danas VIS „Susret“, te niču novi mlađi koje danas slušamo u VIS-u „Damjan“. Mislim da je to bilo nešto za poželjeti. Danas su naši mlađi sretni i ponosni na svoj festival Bonofest, a vole ići i na druge festivalne na kojima ne samo da sudjeluju, nego su s njima i prijateljski vezani, što je meni osobno vrlo dragocjeno. Evo, drago mi je što su naša dva festivala prijateljski povezana, a budući da su nastali u istoj godini, daje nam osjećaj kao da smo brat i sestra. Nastup i sudjelovanje na ovogodišnjem HosanaFest-u naši mlađi pamtit će kao dosadašnji vrhunac radosti i kao poticaj za daljnji rad. Kako vidim prilaze nam i novi članovi, raste pozitivno ozračje i puno toga se razvija u dobrome smjeru.

Hosana: *HosanaFest je dobrotvorni festival za pomoć ovisnicima o drogi, alkoholu, kocki. Svojim nastupom podržali ste ovu inicijativu. Hvala vam. Kakve dojmove Vaši mladi nose iz susreta u Zajednici Hosana? Jesu li što iz njihova iskustva pronašli za sebe?*

p. Ivica: Iako smo u više navrata imali prilike susresti se s mladićima i djevojkama koji su na odvikavanju od svojih nevolja, svaki novi susret za naše mlade je poticaj i izazov u ovome vremenu i u ovome, ovakvome svijetu ponuda, mladi moraju zaista biti budni u svome mladenačkom životu, jer svaka proba može biti pad u blato iz kojega se teško diže. Zato mi je drago kada se naši mladi okupljaju u našim župama gdje razmišljaju i pjevaju o Kristu koji je njihov put, istina i život, jer Kristovim uskrsnućem smrt je pobijeđena i tko god živi u njegovo ime, živi život novog čovjeka oslobođena ropstva grijeha. Događaj uskrsnuća nerazorivo je iskustvo i neprolazna poruka da zlo i smrt nemaju zadnju riječ. Iskustvo prve Crkve u Jeruzalemu postalo je baština čovječanstva. Krist je živ, uskrsnuo i poziva ljudе k pobjedi. Vijest je to kojom i naši današnji mladi pjevaju mladima svih prostora i kultura, pozvani svjedočiti neprolazni život u dimenziji nadzemaljskog. Iskustvo vjere u uskrsloga Krista kroz pjesmu, mladima daje ozračje Božjega Duha u svakidašnjici da živimo u mjeri u kojoj nas zanima čovjek u potrebi.

Hosana: *Što mislite, koji je najčešći razlog da se mladi skrivaju u porok?*

p. Ivica: To je teško pitanje za mene. Koji puta me iznenadjuje činjenica da unatoč skladnoj i dobroj obitelji djeca ipak već od osnovne škole posežu za cigaretama i time postaju ovisnici za cijeli život. Nažalost, izlasci mladih u večernjim satima sve su duži, što je

plodno tlo da danas imamo sve više pušača, onih kojima je konzumiranje alkohola uobičajeno, zatim je dostupna gotovo na svakom koraku droga. Danas zapravo naši mladi do droge mogu doći čak i u školama.

Hosana: *Djelujete u Vukovaru. Vaša osjetljivost za mlade mora biti vrlo istančana. Koji su najčešći problemi mladih Vašega kraja?*

p. Ivica: U Vukovaru osjećam da je problem mladih zapravo problem starijih. Prije svega, jedan dio Vukovaraca prije Domovinskog rata imali su jedan specifičan, rekao bih, nevjerski način života. Zatim, u vrijeme Domovinskog rata bili su rasprostranjeni po cijelome svijetu, gdje nerijetko nisu imali blizu svećenika i crkvu, što je sve razlog da je izgubljena jedna bliskost s Bogom. Taj problem, nažalost, osjećam kod mladih. Žao mi je što mnogi mladi nedjeljom nisu u kući Oca svoga. Sada evo na više načina radimo da se naši vjernici osjećaju u svojoj crkvi kao djeca Božja. Želja nam je da od najmlađih pa do najstarijih svi stječu prisnost i prijateljstvo s Bogom.

Hosana: *Hvala Vam na razgovoru.*

p. Ivica: Hvala i Vama.

Razgovarao: Josip Josipović

p. IVICA JAGODIĆ je rođen u Gorjanima pokraj Đakova 1967. godine. Još u osnovnoj školi osjetio je duhovni poziv kojega sada nastoji živjeti kao franjevac. Najviše je službovao u Zagrebu na Kaptolu kao duhovni asistent Franjevačke mlađeži i odgojitelj studenata bogoslova. Od 2005. godine je u Vukovaru župnik Župe sv. Filipa i Jakova. Želja mu je da u župskoj zajednici vjernika svi vjernici, od najmanjih do najstarijih, žive svoj vjeru koja je sigurni put do vječnosti.

PROVJERA

Jedna u nizu stvari koje Zajednica „Hosana“ ima u svome trogodišnjem programu je i tzv. Provjera. Riječ je obaveznom periodu od četrnaest dana koje štićenik obnaša u vlastitoj kući s ciljem ne samo posjetiti svoje bližnje, već i iskušati sebe, preispitati se koliko je uznapredovao u Zajednici, te na čemu je potrebno još poraditi do završetka cjelokupnog programa. Svaki štićenik ima dvije provjere. Na svoju prvu provjeru štićenik odlazi tek kada prođe 18 mjeseci boravka u Zajednici, a druga ga sljedeće kada napuni 30 mjeseci boravka u istoj. Naznačeni mjeseci ne znače da će štićenik sigurno otići pošto navrši dovoljan broj mjeseci. Provjera se mora zaslužiti dotadašnjim trudom i radom na sebi, kao i spremnošću da se na ovakav način otisne od okvira Zajednice. U periodu boravka kod kuće od štićenika se očekuje da pravila Zajednice živi i van nje, jer su pravila vrlo životna i primjenjiva u svakodnevnom životu. Ona su, ustvari, od ogromne pomoći ljudima za snalaženje u vanjskom svijetu.

Štićenik obično prvu provjeru iskoristi i za izglađivanje odnosa s ostalim članovima obitelji, jer je za vrijeme drogiranja taj period bio znatno narušen. Iako je kroz prethodni period, prije odlaska na provjeru, štićeniku jasno dato do znanja da je ljudima sve dozvoljeno, ali da nam sve i ne koristi, nije problem ako mu se bilo što loše dogodi na provjeri što nije u skladu sa pravilima Zajednice. Bitno je da po povratku sve te stvari podijeli i izvuče korisno za sebe. Na tom polju mora u narednom periodu poraditi na sebi. Tu se podrazumijeva uzimanje alkohola, cigareta, nedoličnog ponašanja, pa čak i uzimanje narkotika.

Na drugoj provjeri, kada je štićenik proveo duži period u Zajednici, očekuje se vrlo velika zrelost u ponašanju, kako vjerske, tako i građanske prirode. Zrelost će se manifestirati u odgovornosti, te u izgrađenim stavovima koje je stekao. Također, na drugoj provjeri štićenik treba više razmišljati i o životu po završetku Zajednice.

Iz svega do sada rečenoga vidimo da su obje provjere tu kako bi pokazale štićeniku jednu realnu sliku stvarnoga

svijeta, jer je u Zajednici svaki ipak zaštićen, kako izoliranošću, tako i pravilima. Isto tako, svaki štićenik bi trebao shvatiti da bez onoga što u Zajednici nauči, neće dugo opstati bez svog poroka, pitanje je samo dana kada će se ponovno vratiti svojoj ovisnosti.

Predrag Vidakov
štcićenik „Hosane“

Što očekujete od susreta sa sinom pri posjeti?

Program u Zajednici Hosana koncipiran je tako da posjeti nisu uvijek dozvoljeni, nego kada to Uprava s vremena na vrijeme organizira. Na prošlome susretu ustanovila sam da je moj sin Adam u fizičkom smislu dobro, ali nisam puno uspjela saznati o njegovom psihičkom stanju. Na narednom susretu planiram više pažnje posvetiti tom području. Ovdje svakako planiram obratiti pažnju na njegova razmišljanja, kako rezonira stvari, što mu se vrti u glavi... Svakako, želja mi je i dozнати što misli o Bogu, vjeri, o molitvi, te kako je prihvatio vjerski način života, jer od njegove desete godine nismo kročili u crkvu.

Želja mi je sinu, također, reći da sam i ja, otkad je on u Zajednici, krenula redovito na mise u crkvu. Podijelit ću s njim svoje iskustvo, jer nas Zajednica tomu uči. U početku sam to činila iz solidarnosti. Nakon izvjesnog vremena, zapazila sam da mi se jednostavno ide na misu. Ne mogu sada zamisliti nedjelju bez euharistijskog slavlja. Sada želim ići na misu, želim slušati propovjedi, želim se moliti. Vremenom sam, slušajući propovjedi, dobivala odgovore na svoja nutarnja pitanja koja sam sebi postavljala skoro 20 godina. Na susretu planiram sinu ispričati da sam i ja, od trenutka sada sam prešla prag Zajednice Hosana, počela razmišljati o Bogu, vjeri, o ljubavi na jedan posve drugačiji način, o strpljenju, o poniznosti. To mi je razotkrilo da sam bila puna negativnosti, bunda, pa čak i mržnje. Bila sam ljuta na svoju okolinu, bližnje, pa čak i na samu sebe. To sam očitavalo kroz psovke, vrijeđanje tada meni nepoznatoga Boga, te česta gundjanja. Prije sam mislila da je to

normalno, jer sam sebe smatrala dobrom, talentiranom i školovanom osobom. Ali, sada vidim svijet drugim očima. Čak, danas zapažam da onakva kakva sam ja bila, nije rijetkost među ljudima današnjice. Zahvaljujući Zajednici Hosana, počela sam razmišljati na drugi način, prihvaćati sebe takvu kakva jesam, jer me i Bog takvom prihvaca. Vjerski život mi se polako pokazuje prihvatljivijim, boljim, nego što ovaj svijet nudi. Zajednica me je navela na mnoga razmišljanja, probudila u meni pažnju na druge, važnije stvari. "Hosana" je u meni probudila život. Ne mogu promijeniti svijet, ali mogu na svijet gledati drugim očima i biti tako sretnija, zadovoljnija i tako mijenjati sebe. Tako, malo-pomalo postajem bolja osoba. Mogu reći da sada, kada sam shvatila da me Bog voli ovakvu kakva jesam, sa svojim vrlinama i slabostima, te da me On ne kažnjava, nego mi nudi pomoć da iziđem iz svoga lošeg svijeta, počela sam i sebe više voljeti.

Na susretu u Hosani, susretnemo se i mi roditelji međusobno. Mogu reći da su mi prirasli srcu i roditelji drugih momaka koji su štićenici Zajednice. Iskreno mogu reći, i njima se radujem, jedva čekam da i njih vidim. Oni su mene i moga muža od prvoga časa prihvatili i primili s ljubavlju. Nismo se do tada poznavali, ali nas je povezivao isti problem. Zajednički problem učinio je i nas jačima. Lakše je kročiti kroz teškoće kada te netko ohrabri, pomogne, utješi. Puno mi znače savjeti starijih roditelja! Nadam se da ću jednoga dana i ja moći biti nekome pomoći i podrška. Hvala Zajednici na ovome daru.

Eva Szábo

br. Vjenceslav Mihetec, karmeličanin

O NASLJEDOVANJU ISUSA KRISTA

„Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: „Evo Jaganjca Božjega!“ Te njegove riječi čula su ona dva njegova učenika, pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: „Što tražite?“ Oni mu rekoše: „Rabbi“ - što znači: „Učitelju - gdje stanuješ?“ Reče im: „Dođite i vidjet ćete.“ Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: „Našli smo Mesiju!“ - što znači „Krist - Pomazanik“. (Iv 1,35-41)

Govorimo o nasljedovanju Isusa. Koga se može naslijedovati? Onoga koga se pozna, komu se vjeruje i koga se voli. To su stupnjevi po kojima se dolazi do nasljedovanja. Isus dopušta da ga se upozna. Dvojici Ivanovih učenika govori: „Što tražite? – Dođite i vidjet ćete.“ Ostali su kod njega onaj dan. Nakon toga je Andrija pozvao svoga brata Šimuna riječima: „Našli smo Mesiju!“ Filipu je Isus rekao izravno: „Pođi za mnom!“ Filip pak nađe Natanaela i govori mu: „Dođi i vidi.“ Vidjevši i čuvši ga, Natanael kliče: „Učitelju, ti si Sin Božji! Ti si kralj Izraelov!“

Kako vidimo, susret s Isusom dovodi do upoznavanja i oduševljenja koje se želi podijeliti s prijateljima. Isusov poziv čovjeku ne ostavlja ravnodušnim. Prvi tražitelji i pozvanici otkrivaju u Isusu Mesiju, Sina Božjega, Izraelskog kralja.

Drugovanje s Isusom, promatranje njegova života i djelovanja utvrdilo je vjeru njegovih učenika: „Tako u Kani Galilejskoj učini Isus prvo čudo, te povjerovaše u njega njegovi učenici“.

Povjerenje u njega Isus je često provjeravao, kušao. To je očito na Galilejskom jezeru: „Isus

podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: ‘Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?’ To reče kušajući ga, jer znao je što će učiniti.“ Jednako je tako kušao i vjeru žene Sirofeničanke (usp. Mt 15,21-28). Kad je osjetio njezinu vjeru, uslišao je njezinu molbu.

Isus nikad ne krije da sve što čini, čini u Očevo Ime. Njegovoj se volji u svemu podlaže. Od učenika ne zahtjeva poštovanje svoje osobe, ali poštivanje Očeve riječi i volje ne zatajuje. Ni kad žena iz mnoštva više za njim i blagoslivlja ga, on ne uživa u njezinim pohvalama već svima dovikuje da su još blaženiji oni koji slušaju Riječ Očevu i čuvaju je u srcu. O Ocu je toliko govorio da je izazvao nestrpljivost kod apostola, pa Filip, kad više nije mogao izdržati, zahtjeva od Isusa: „Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!“

Nadalje što Isus izaziva kod svojih najbližih je „Ljubav“. I to je više puta provjerio. Kad ih je ono u Cezareji upitao što govore o njemu. Drugo je pitanje upućeno njima. Jako ga zanima što oni kažu tko je on. Drugi puta nakon uskrsnuća pita Petar na jezeru: „Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?“ Taj upit ponavlja tri puta. Petar, ražalošćen, odgovara: „Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim.“ Ovo je trebalo Isusu da čuje, da Petar osjeti da Isus vidi, da Isus vidi njegovo srce i da shvati da ga Isus voli, da vjeruje u njegovu ljubav. I tu pada poslanje, povjerenje s Isusove strane: „Pasi ovce moje!“ Petar će naslijedovati Isusa. Okupljat će njegove pozvanike, boraviti s njima, svjedočiti im njegovu dobrotu, svjedočiti će za njega svojom vjerom i ljubavlju. A oni će, pak, pozivati svoje prijatelje i govoriti koga su našli. I tako do danas.

Dakle, naslijedovati Isusa može onaj koji ga pozna, koji mu vjeruje i koji ga voli. Može onaj

koji Isusovim srcem drži do volje Oca njegova koji je na nebesima.

Ivan Krstitelj je prstom pokazao dvojici svojih učenika Jaganjca Božjega. Promislimo o tome da bismo i mi onima koji traže Boga trebali pokazati put k njemu. Isus je za sebe rekao: "Ja sam Put..."

Prva točka nasljedovanja – Kad nas netko upita gdje stanujemo, shvatimo to kao upit kakva je naša vjera, nada i ljubav. Pokažimo mu. Pustimo ga da se osvijedoči da je tu Bog, Ljubav. Činimo s Isusom Božja djela, kao on u Kani. Možemo s Isusom pretvoriti mržnju u ljubav, zavist u radost, očaj u nadu, lijepost u marljivost, nestrpljivost u strpljivost, svoje lice u Božje lice. S Isusom je sve to moguće! Povjerovat će mu oni, koji ga kod nas traže. Ne bojmo se priznati da sve što jesmo, da smo to samo po njegovoj milosti. Nikada ne zaboravimo da tražitelji ne traže nas, nego Boga. Pokažemo li im sebe razočarat ćemo ih i mi ćemo biti izgubljeni. Naslijedovati Isusa znači pokazivati Boga, njegovo lice na našem licu, njegovo srce u našem srcu.

Druga točka nasljedovanja – Rekoh, tražitelju ćemo omogućiti da otkrije koga slijedim i slupam, čiju volju vršim. Kad se uvjeri da mi je Božja volja na prvome mjestu, tražitelj će svom prijatelju reći da je našao onoga koga traži njegova duša i dovest će ga k Izvoru. Naslijedovati mi je Isusa koji ne traži čovjeka već Oca, kojemu je u potpunosti vjeran i u čovjekovom društvu. Naslijedovati Isusa koji u čovjeku poštije Očevu sliku, u čovjeku slijedi trag stvaralačke Očeve ruke. Cilj toga nasljedovanja je da se tražitelju Boga omogući da Boga prepozna i nađe u svojem postojanju. Naslijedovati, dakle, Isusovu nesebičnost. Privući čovjeka Bogu poštujući svu njegovu slobodu.

Treća točka nasljedovanja – Čudom u Kani Isus je svoje učenike učvrstio u vjeri. "Povjerovali u njega njegovi učenici", piše Ivan Evanđelist. Pravo je čudo biti Isusu vjeran unatoč svim ponuda svijeta; kad u ime Boga i s Božjim blagoslovom kroz sve nepogode i stradanja svijeta vjerujem jedino i samo Bogu. Kad činim samo ono što mi on govori. Takvo nasljedovanje je svjedočko i učvršćuje vjeru tražitelja.

Isus od nas ne traži da mu se divimo, da se trenutno naslađujemo njegovim čudesima, već da ga slijedimo, da mu vjerujemo. Izričito je to zatražio od rimskog vojnika: "Vjeruješ li da mogu to učiniti?" Dok Samarijansku na zdencu potiče: "Vjeruj mi, ženo...!" Naslijedovati Isusa znači vršiti volju Božju kao što ju je vršio on. A to je krvoznojno teško. To je bez njega i njegove pomoći neostvarivo.

Gospodin naš je toga bio svjestan. Zato nam je poslao Duha Svetoga. Duh Sveti nezaobilazni čimbenik sakramenata, znakove Kristove prisutnosti među nama do njegova Pojavka. On lebdi nad vodom krštenja, on se daruje i opečaćuje vjernika u potrebi, on posvećuje euharistijske darove, on se izlijeva na pokornika u sakramentu pomirenja, on pomazuje i iscijeljuje rane bolesnika u sakramentu bolesničkog pomazanja. On ispunja dušu zaručnika i zaručnice u ženidbenom blagoslovu. Dakle, bez življena naslijedovati Isusa Krista, nije ga moguće učiniti vidljivim i prisutnim.

Tko bi danas upitao Isusa Krista gdje stanuje, odgovorio bi mu da uzme Evanđelje, dakle Riječ, da se otvari Duhu Svetomu koji će ga voditi i sve mu pokazati; taj će moći reći da je našao Mesiju. Taj će znati što mu je činiti. Taj će naslijedovati Krista.

Naslijedovanje Isusa Krista veoma je ozbiljno životno nastojanje.

Prvo: Znati primijetiti onoga koji Boga traži. Pozvati ga u svoj stan. U stanu ga upoznati s onim koji ispunja njegovu dušu. Ne pokazivati sebe, već onoga koga tražilac traži. To je Otac, Bog, Ljubav.

Drugo: Vršenjem volje Očeve izazvati tražitelja na uvijek dublu vjeru u ljubav, prema onoj: "Moja je hrana vršiti volju Očevu."

Treće: Ne vlastitim snagama, već silom odozgo, Duhom Svetim, koji nas čini "vječnim darom za Boga", svjedočiti sebi i braći ljudima da je naša Domovina na nebesima u koju želimo doći slijedeći Riječ, Duh i Život Isusa Krista.

Naslijedovanje Isusa Krista nije za kukavice i slabice, već za snažne muževe i žene, hrabre i ponizne duše, koji znaju kome su povjerivali, te bez Oca, Sina i Duha Svetoga ne mogu i ne žele učiniti ništa.

PREPOZNATI OSOBU KAO DAR

Jeste li ikada razmišljali o osobama koje ste kroz život susretali, upoznavali i automatskih selektirali u odgovarajuće Vam i neodgovarajuće. Jeste li ikada razmišljali o susretu s njima kao o slučajnosti? Koliko je osoba ušlo u Vaš život iznenada, neočekivano, nezanimljivo, usputno, ponekad na, moglo bi se reći, antipatičan način?

Ali, ono što u tom trenutku nije bilo odmah prepoznatljivo je da su poslate, poslate kao dar. I uz njih ništa ne morate. Takvi ste kakvi ste. Nesavršeni, lijepi, tužni, sretni, obični, nepoznati, slavni... Ne gledaju na sjaj i titule i prihvataju Vas i vole baš takvima kakvi ste. Poslane kao dar, i prihvatali Vas kao dar. A koliko njih ste Vi prihvatali kao i sve "obične" i ne lijepo upakirane darove?

Imaju ime, zanimanje, ah da, i izgled "nije tip mog prijatelja", a da pri tom ni sami ne znamo kakav tip prijatelja je za nas (sreća postoji Netko tko zna ☺). I prihvatali ste ih kao savršeno nebitne, uz ljubazan osmijeh, laž: "Baš mi je drago", misao: "Bože, kud ču s njim-njom"? „Odložili“ ih sa strane i lagano odšetali. Nerijetko i ismijali. Ah, da, obavezno i iskritizirali, nesvesni da smo možda u njima prepoznali djelić sebe koji nam nedostaje. Jeste li se ikada upitali zašto Vas određena osoba iritira? Ne ponaša se shodno Vašim očekivanjima? Ili možda

čini ono što očekujete od sebe ili drugi očekuju od vas, a niste u stanju pružiti, dati, ostvariti jer ne znate kako? Ili ne želite? Ili ste, ne daj Bože, lijeni, pa se uz nju vide Vaše mane koje nastojite prikriti? A dar namijenjen baš Vama je ostao.

Nije Vas zvao, dosađivao, niste ga morali svaki dan kontaktirati da održite grandiozni sjaj super-prijatelja. Ne obazirući se na "toplu" dobrodošlicu, usporedbe s drugima, ocjenama: "O, Bože kako je različit, zašto baš meni-nama?", (zaboravljajući pri tom kako najčešće dobijemo ono što smo zaslužili). Ostao, ni blizu, ni daleko. Strpljiv, nemametljiv... I živi najčešće u neposrednoj blizini ili čak s Vama i dio je svakidašnjeg života. Kad nije blizu ima se koga ogovarati, a kad je potrebna pomoć, tu je, uvijek pri ruci i tada je itekako dobar... Kad se dogodi nešto neplanirano, a pogotovo nešto ružno, jer ružne stvari gotovo nikada ne planiramo, gotovo uvijek, baš ta osoba pruži ruku. Slučajnost? Hm! Najtužnije je, ako ta osoba ode iz Vašeg života, a Vi, tek tada shvatite koliko Vam je značila. Shvatite da Vas je svojim postupcima pokušala nečemu naučiti. Čekala je i dala Vam vremena da ju prihvate. Prihvati različitost karaktera kao bogatstvo kojom možemo sebe oplemeniti i uživati u drugačijem temperamentu, načinu izražavanja, izravnosti, nesebičnosti, jednostavnosti, otvorenosti, kritici, dobroti. Uživati, i u njezinoj blizini lakše spoznati sebe. Uživati u daru namijenjenom baš Vama i zahvaljivati Gospodinu za svaki trenutak!

Osvrnite se, pogledajte i pronađite u svojoj blizini darove poslane baš Vama. Jer ništa ne traje vječno, pa ni vrijeme za njihovo prepoznavanje.

I... ne zaboravite: najvrjedniji darovi poslati su u *najboljem* trenutku i, ako ih ne prepoznamo i prigrlimo, poslati su i dati samo na *određeno vrijeme!*

Josipa Dević

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)

usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;

Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/

RS35310007080200340264/

Adresa:

Zajednica "Hosana"
Beogradski put 436
24224 Stari Žednik
Vojvodina-Srbija
www.hosana.rs
zhosana@yahoo.com

PIB: 105153452

matični broj: 08870358

kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394
- voditelj: +381/64-9841-678
- suradnik: +381/69-5429-740
- roditelj: +381/63-546-026

ŠTO JE POTREBNO ZA ULAZAK U ZAJEDNICU?

Prije ulaska u Zajednicu potrebno je napraviti sljedeće:

- obaviti informativni razgovor sa upraviteljem ili voditeljem Zajednice;
- popuniti Pristupnicu Zajednice;
- donijeti test za testiranje na opijate, jer se u Zajednicu ne može ući dok je ovisnik na testu pozitivan;
- uraditi radne dane od 5 do 7 dana – riječ je o razdoblju koje svaki budući štićenik treba iz razloga da se uoči volja za promjenom u momka i njegove teškoće. Tada Upravni odbor procjenjuje je li mu je u stanju pomoći ili ne. Radni dani se obavljaju u zajedništvu s barem jednim od roditelja i traje od jutra do navečer;

Potrebni dokumenti:

- osobna iskaznica;
- zdravstvena iskaznica;

Zdravstvene prevencije ili uvjeti:

- kompletna analiza krvi sa urađenim testovima na HIV, HBV i HCV;
- popraviti zube;
- priložiti potvrdu osobnog liječnika da je osoba ovisnik;
- priložiti potvrdu liječnika ako osoba boluje od neke zarazne, psihičke ili neke druge bolesti;

Ostalo:

- donijeti radnu odjeću i obuću;
- donijeti svečanu odjeću;
- donijeti potrepštine za osobnu higijenu;
- ako je kršten, donijeti potvrdu o krštenju.

HosanaFest

